

nul

van dezelfde auteur:

uw afwezigheid

het geroofde lichaam van charlie chaplin

edwin fagel

nul

nieuw amsterdam *uitgevers*

© edwin fagel 2014

alle rechten voorbehouden

omslagontwerp herman van bostelen

typografie www.willemgeeraerds.nl

nur 306

isbn 978 90 468 1721 6

www.nieuwamsterdam.nl

ontdoe u

hij zit op de wc van zijn hotelkamer als hij opkijkt ziet hij
zich naakt en poepend in de deur weerspiegeld ziet hij haar

zitten ze houdt haar benen wijd haar beide handen tussen
zijn benen wat is dit denkt hij als hij naar haar ogen

staart staren zijn ogen in het oneindige zit ze
ineens tegenover hem met haar geurige huid zeker

is hij nooit geweest nergens van alleen van haar wanneer
hij aan haar twijfelde was zij zijn houvast geen idee

waarom hij steeds het oppervlak raakt als hij haar aan wil raken
praat hij tegen haar ja in theorie weet hij hoe dat moet als hij haar

vindt zegt ze hoi heb je zin om samen met mij dood te zijn
geboren uit haar driipt een onaards licht en hij denkt wauw

god is godverdomme groot en aan niets maar dan ook
niets is de glorie aan het einde en begin

ja aan het einde en begin

la vie la mort la vie

18.53

hij vertelt in het frans een grap waar ze maar half om lacht
ze voelt aan haar lange donkere haar de ober
brengt me wijn ik sla kundera's *ondraaglijke lichtheid*
op tafel open maar kijk voor me uit naar waar ze zitten

18.54

haar linkerhand legt ze in haar schoot ze kijkt opzij
in mijn richting en ik kijk weg hé brigitte bardot
aan de muur de wijn glanst in het glas er komt denk ik
een vrouw binnen maar de deur blijft dicht en er is niemand

18.55

dan dit stel aan de tafel bij het raam zij draagt een geblokt shirt
en een spijkerbroek haar ogen zijn groen hij draagt een groene
trui met capuchon hij speelt met zijn iphone de ober rommelt
wat achter de bar ze schuift haar stoel

18.56

naar achteren staat op en wanneer ze me passeert raakt
de lucht die ze verplaatst me aan ik sla mijn ogen neer
en hij staart naar buiten waar de nevel is er passeert een
man er passeert een vrouw er passeert nog een vrouw

18.57

terwijl ik naar hem kijk hoor ik nog haar voetstappen
op de houten vloer *einmal ist keinmal* schrijft kundera
wat maar eenmaal gebeurt had net zo goed niet
hoeven gebeuren er passeert een stel met drie kinderen

18.58

in de spiegeling van de ruit zie ik haar terugkeren ze stapt
van het afstapje hij kijkt naar haar op staat op hij zegt iets
dat ik niet versta en ze lachen haar lach is een soort
rinkelen hij loopt weg en gaat kennelijk

18.59

ook naar de wc ze begint iets in haar tas te zoeken
maar vindt het niet misschien ergert ze zich
aan me ik weet het niet *stront* schrijft kundera *is het*
dagelijks bewijs dat men de schepping niet aanvaardt

19.00

ze neemt haar tas op schoot en zoekt dieper ik denk aan haar
zachte bruine poep ik glimlach bij de gedachte aan haar poep
ze duikelt een lippenstift op en stift haar lippen terwijl ze opnieuw
in mijn richting kijkt op de speakers the beatles *nothing is real*

19.01

spaghetti met scampi ik prik mijn vork in het roze lijfje
stop hem in mijn mond langzaam begin ik te kauwen
ik proef hoe het zich in mijn mond verspreidt
beweeg mijn tong in mijn mond lik het lijf

19.02

ik slik ik neem een slokje en ze kijkt naar me
ik voel haar kijken als naar het centrum van een draaikolk
als naar een gat in de zon en als ik opnieuw een hap
in mijn mond steek en begin te kauwen kijkt ze me

19.03

tot achter mijn ogen aan tot in mijn mond mijn
keel mijn darmen ik adem haar blik als licht mijn lichaam in
en uit erotiek schrijft *bataille is de instemming met het leven tot
in de dood* ik kijk naar hoe haar mond beweegt als hij

19.04

terugkomt want ze lacht ja ze rinkelt *l'addition s'il vous plait*
de ober knikt en tikt het bedrag in en de kassa ratelt en ze
praat en haar mond beweegt nu alsof ze slikt en ze kijkt
weer in mijn richting en ze lacht

19.05

en ze stopt de lippenstift terug in haar tas als een
omgekeerd eruithalen ze schuift haar stoel naar achteren en
staat op als een omgekeerd gaan liggen ze doet haar jas aan
als een omgekeerd uitkleden ze loopt naar de deur als een

19.06

omgekeerd naar binnen gaan ze zegt *au revoir* en loopt achter hem
aan ze kijkt niet meer naar mij maar gaat o ze stort zich in de
nevel buiten uit ik drink de wijn alsof het mijn laatste
is maar ik weet dat ik ben dat ik ben gezien achter me

19.07

loopt een vrouw op de houten vloer ik hoor haar voetstappen
ik zie haar silhouet in de spiegelende ruit maar als ik omkijk
staat er niemand er staat niemand achter de bar er zit niemand
aan de tafeltjes en ook de straat achter de spiegelende ruit is leeg

we vloeien

liedje

ik sta langs een landweg voor de poorten te zingen
bij zonsopgang sta ik te zingen in het veld
ik zie haar in de verte ze fietst in de wind en
 ik het spiegelende water in de greppel
 ik de lichte gedachte die op haar wacht
 ik de vlinder in haar mond die wacht
ga ik met haar mee naar de zeven poorten
en ruik ik aan haar lippen
en adem ik haar schurende adem in en zing ik
 een liedje voor de tanden in haar mond
 voor haar lieve handen aan het stuur
 voor haar soepele benen voor de spijkerbroek
 die ze zaterdag nieuw gekocht heeft
 zing ik
en als ze bij me is leid ik haar door de poorten
en ik leid haar door de eerste poort en ze verliest haar kroon
en ik leid haar door de tweede poort en ze verliest haar ringen
en ik leid haar door de derde poort en ze verliest haar riem
en ik leid haar door de vierde poort en ze verliest haar trui
en ik leid haar door de vijfde poort en ze verliest haar spijkerbroek
en ik leid haar door de zesde poort en ze verliest haar bh
en ik leid haar door de zevende poort en ze verliest haar slipje
 en als ze gebogen voor me staat laat ik haar
 slachten en haar lichaam hangen aan een haak
 en ik wacht of ze opnieuw geboren wordt
haar geurige schreiende mooie hijgende heffende
ik dek haar tintelende
schuimende trekkende haar lachende
levende lichaam toe met een liedje

en telkens

ze denkt zeker dat niemand haar
ziet maar ik zie haar als ze in de keuken staat
en terwijl ze een pan afgiet en de stoom omhoogkomt
lijkt ze te dromen o denk ik als die droom
te maken heeft met mij als ik achter die gesloten ogen
mag zijn en als ze aan niets denkt dan mijn lichaam
en haar handen niets voelen
dan mij

 maar de pupil van mijn oog knijpt
 en de ruimte waarin ze zich beweegt
 beweegt en ze verwijdert zich steeds
 verder van het centrum en keert
 daar terug

en telkens als ze het raam passeert wil ik
voorzichtig kijken of ze lacht en
telkens beweegt ze alsof niemand haar ziet
 weet iemand wat ze ziet
 als ze in haar nachtjapon slaapt
 en ik me op de rand van haar bed
 over haar beeld buig

vuur?

 en als ze vraagt of mijn ogen blauw zijn
 laat ik haar in mijn ogen kijken
 ze legt haar vingers op de spiegel
 ja blauw dat vind ik mooi
 ze buigt zich achter het
 glas naar voren

alsof ze een kat aait ze zegt iets ik lees
we vloeien van het ene lichaam
in het andere de moedervlek in mijn hals is
de moedervlek in je hals

ze is net als ik

ik loop langs haar huis en zie haar staan
als ochtendzon hangt mijn blik aan haar venster
en als ze weet dat ik haar zie weet ik dat niet
ze zit op de wc steunt met haar ellebogen
op haar knieën ik ruik haar ontlasting
en als ze haar hand naar achteren brengt
zingt het in me ze is net als ik
bid voor mij zing ik terwijl mijn blik haar naar
de kamer volgt bid voor mij
ze veegt haar lipstick af aan een tissue
ze kleedt zich uit ze gaat wijdbeens op de bedrand zitten
tussen haar oevers stroomt ze en in de verte
klopt haar hart tussen mijn vingers stroomt ze ze
komt bij me liggen en we worden
een lichaam dat hevig ademhaalt
ze zit over me heen gebogen
wankelt als een jong hert op zijn poten
op haar armen de lakens liggen op de grond
bijna zeg ik
voel ik je voorbijgaan ik zeg het niet
maar toch beweegt ze haar heupen alsof ze de branding is
als ik begin klaar te komen kijkt ze me recht aan
ze opent haar mond haar lichaam is vol
haar borsten aan mijn borst en dan stroomt ze
over en dan stroom ik
over
de oevers stroomt ze
en in mijn lijf stroomt ze

de priesteres het offerdier

en met water wordt het dier
besprenkeld ze draait de hals
rolt de ogen

ik streel haar
over de volle lengte van haar
ruggengraat ze maakt een geluid
in haar keel ze snuift ze steekt haar
oren naar achter

en op het moment dat ze heftig over
haar hele lichaam begint te beven
schuimt haar bek
scheurt haar japon
ze fluistert

(en pis loopt langs haar dijen)

er was eens een meisje in tiendeveen
dat voelde zich triest en zielsalleen
haar hond heette zeus
zat vol met luis
en 's avonds likte hij haar kleine teen

fluistert ze

ja (ja) ja (ja)
ikik bevestig (vestig)
kommokom ikik zalal
jouwou zijn-ijn en-en
mooi-ooi
ja (ja) ja

spiegelbeeld

